

K odbočce ouštěcké známkovny v Polepech patří z uvedených obcí tyto:

1. ze soud. okresu litoměřického:

Encovany, Hrušovany, Křešice, Litoměřice, Nučnice Velké, Okny, Polepy, Trnová, Třeboutice, Vrbsice, Záhořany;

2. ze soud. okresu štětského:

Hoštka, Kochovice, Malešov, Mastýřovice, Svářenice, Vrutice.

IV. Dubsko.

K chmelařské výrobní oblasti dubské patří tyto obce:

1. ze soud. okresu bělského:

Březovice, Březinka, Boreč, Bezdědice, Doubřavice, Kluky, Lobeč, Nosálov, Ostrý, Trnová, Valovice, Valovice dvůr, Víška, Vrátno, Vrchbělá;

2. ze soud. okresu česko-lipského:

Holany, Jestřebí, Karasy, Loubí, Neugarten, Šváby, Újezd;

3. ze soud. okresu dubského:

všechny obce vyjma Tuhaneč;

4. ze soud. okresu mělnického:

Bosyně, Březinka, Hledsebe, Chodeč, Chorušice, Chorušky, Janoves, Jenišov, Kanina, Kadlín, Kokořín, Ledce, Lhotka, Mšeno, Nebužely, Sedlec, Skramouš, Stránka, Střednice, Střemy, Šemánovice, Tejno, Truskavná, Velký Újezd, Zaháj, Zamachy Velké;

5. ze soud. okresu mladoboleslavského:

Bezno, Cetno Horní a Dolní;

6. ze soud. okresu štětského:

Chodolazy, Medonosy, Tupadly, Bylochov, Želízy.

V. Tršicko.

K chmelařské výrobní oblasti tršické patří tyto obce:

1. ze soud. okresu lipnického:

Daskabát, Lazníky Velké, Lazníky Malé, Radvanice, Staměřice, Svrčov, Tršice, Tupec, Újezd Dolní, Újezd Velký, Veselečko, Vykleky;

2. ze soud. okresu olomouckého:

Bystrovany, Bystřice Velká, Čechovice, Čelechovice, Doloplazy, Grygov, Hodolany, Holice, Hokovice, Krčmaň, Lipňany, Majetín, Nelešovice, Přáslavice, Přestavky, Suchanice, Svísedlice, Týnec Velký, Vacanovice, Vsisko;

3. ze soud. okresu přerovského:

Brodek, Buk, Čekyň, Dluhonice, Kokory, Lhota Malá, Lhota Zábeční, Luková, Penčice, Popovice, Raketnice, Sobíšky, Vinary, Žeravice.

218.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 7. srpna 1922,

kterým se upravují poplatky veřejných notářů na Slovensku a Podkarpatské Rusi.

Podle zákona ze dne 5. listopadu 1919, č. 600 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek I.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. srpna 1921, č. 273 Sb. z. a n., mění a doplňuje se takto:

1. K § 1 připojí se nový odstavec:

„Při veškerých poplatech v §§ 3, 4, 7, 24, 30 a 31 nařízení bývalého uherského ministerstva spravedlnosti, č. 42.200/1918 ustanovených podle hodnoty předmětu v procentech nebo progresivně, zrušují se ustanovení, jimiž se obmezují poplatky co do nejvyšších nepřekročitelných částek.“

2. V § 2 vylučuje se odměna ustanovená v § 11, lit. y).

3. § 3 zní: „Za sepsání jednoduché blanetové plné moci pro veřejného notáře přísluší mu odměna 3 Kč. Vydává-li se jednoduchá plná moc taková osobě jiné, přísluší veřejnému notáři za její sepsání podle hodnoty předmětu plné moci:

do 100 Kč	3 Kč
„ 500 Kč	6 Kč
„ 3000 Kč	15 Kč
„ 10.000 Kč	20 Kč

přes 10.000 Kč anebo v případech, kde nelze hodnotu předmětu zjistiti . . . 30 Kč.

Za sepsání plné moci ve formě veřejnotářského spisu, přísluší veřejnému notáři

odměna podle § 4 nařízení bývalého uherského ministerstva spravedlnosti, č. 42.200/1918.“

4. Ustanovení § 4 mění se a zní:

„(1) Ustanovení § 11, lit. b), c), d) a g), nařízení bývalého uherského ministerstva spravedlnosti, č. 42.200/1918 se nahrazují těmito předpisy:

Za ověření překladů a opisů listin nebo výpisů z obchodních knih:

za první stránku 5 Kč,
za druhou stránku 3 Kč,
za další stránky 2 Kč.

Každá i jen započatá stránka počítá se při tom za plnou stránku. V případech naléhavých se odměny tyto zvyšují o polovinu.

(2) O ověřování podpisů platí předpisy § 11, lit. g), nařízení bývalého uherského ministerstva spravedlnosti, č. 42.200/1918 s tou změnou, že v případech, kde hodnota předmětu nepřevyšuje částku 10.000 Kč, nečítá se 10%ní procentuelní přírážka; není-li hodnota předmětu z listiny zřejmá, bere se za základ pro vyměření odměny částka 100.000 Kč.

(3) Za osvědčení dražby přísluší veřejnému notáři $\frac{3}{4}$ odměny stanovené v § 3 nařízení uherského ministerstva spravedlnosti, čís. 42.200/1918, převyšuje-li však vyvolací cena částku 200.000 Kč, toliko polovina této odměny; v ostatním zůstává ustanovení odst. 1. §u 11 cit. nařízení nedotčeno.

(4) Odstavec písm. r) §u 4 nařízení ze dne 11. srpna 1921, č. 273 Sb. z. a n., se nemění.“

Článek II.

Nařízení toto nabývá účinnosti deset dní po vyhlášení a platí až do konce června 1923. Na tutéž dobu prodlužuje se i platnost nařízení ze dne 11. srpna 1921, č. 273 Sb. z. a n., pokud tímto nařízením změněno nebylo.

Provésti je náleží ministerstvu spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Černý v. r. Srba v. r.
A. Novák v. r. Tučný v. r.
L. Novák v. r. Staněk v. r.
Dr. Šrebár v. r. Dr. Mičura v. r.

Šrámek v. r.,
též za ministra Dra Dolanského.

219.

Zákon ze dne 10. července 1922,

jmž se mění některá ustanovení zákona o dani z cukru.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Ustanovení, obsažená v §u 1 zákona z 20. června 1888, č. 97 ř. z., změněného čís. nařízením ze dne 17. července 1899, č. 120 ř. z., a v §u 1 uher. zák. čl. XVIII. z r. 1899 a zák. čl. XVI. z r. 1917 se zrušují a na místě jich nastupují tato:

§ 1.

Všeliký cukr, který dobude se ze surovin, nebo ze zbytků dřívější cukerní výroby, podroben jest podle následujících ustanovení dani spotřební a to:

1. řepový cukr a všecken cukr stejného druhu (třtinový cukr) v každém stavu čistoty, vyjímaje jediné syrup, nezpůsobilý k lidskému požívání, za 100 kg čisté váhy 38 Kč.

Na místě dosavad v ceně tohoto cukru vybíraného příplatku 16 Kč za 100 kg čisté váhy vybíráti se bude prozatím do konce roku 1923 daňová přírážka ve stejné výši 16 Kč za 100 kg čisté váhy.

2. Cukr jiného druhu za 100 kg čisté váhy 12 Kč.

Článek II.

Zákon tento nabývá účinnosti pro celé území republiky Československé dnem 1. září 1922 a provedením jeho pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

A. Novák v. r.